לקיה, ב) אמר ר"מ כמין וכו", ה) מנקים, כ) מנות ל מכנון זכו , ג) תוספתא פ״א, ד) במדבר רבה פי״ב, ה) ס״א ורב אמר, ו) בילה

פייב, ה) קיים ורכ מחתר, זו פנים לנו ב חולין כה ב, זו בכורות נו, ח) שם כה ב, ט) בכויי איי כאן פיסקא האחין וכיר, י) אין הלשון מכוון ואולי דחסר אייה מיבות ולייל שירשו מאביהן דפטורי מקולבון ה"ה אם ירשו מאדם אחר דעלמא

ג"כ תפושת הבית חשיבה.

עין משפמ

נר מצוה

לו א מיי׳ פרק ח ממתנות עניים הלכה ח: לו ב מיי׳ פרק ו מבכורות הליי:

נוסחת הבבלי

(א) הנותן סלע ונוטל שקל:

להו לבדק הבית לא מיקרי דבר מסוים: מה עבד לה רשב"ל. דערכין ומותר נסכים לדבר שאינו מסוים מיהא דמיין דקאסר רשב"ל: לבנוס ביס וגו'. דוקא אבנין הבית קפיד קרא אבל אכלי שרת וה"ה שאר לרכי הבית לא קפיד קרא: מעספ. דקאמרת כיון דכתיב לבנות בית אבנין הבית קפיד קרא א"כ ה"ה ללרכי ירושלם אין מקבלין מהן כדכתיב שאין להם חלק בירושלם: מסני'. דמנן ואלו שחייבין בקלבון משמע דאין לך מי שחייב בשקל שלא יהא חייב בקלבון אחיא כר"מ: ה"ג דר"מ אמר כשם ששקלו חורה כך קלבנו חורה סבר ר"מ בנוסן שקלו שלם שהוא חייב בקלבון. וה"פ דרמ"א לעולם חייב בקלבון מן התורה אפי' נותן מחלית שקלו: כזה יסנו. שהוא נקי מכל סיג שהרי מאש היה והלכך כל השקלים

ריבב"ן מן הקולצון לגמרי דאפי קולצון אחד אינו נותן. אלא מעסה אפילו חלקו וחזרו ונשסחפו שפטורין ממעשר בהמה פטורין מן הקולבון. פי׳ יפטרו מן הקולבון דהא סלע שלמה נותן ר' בא בשם ר' אבה בר הונה היה שני אחין שירשו את הביהן היה שני גיסין שירשו את חמיהן פי' הואיל וחלקו בב' בני אדם שירשו ממון" אדם אחר מעלמא דלא הוי תפוסת הבית חשיבא להו: למה הוא חולבין מעה. ירושלמי להיכן הקולבין הולכין ר' מאיר אומר לשקלים כלומר ימערבו ר' אלעזר אומר לנדבה נדבת קיץ למובח ר" שמעון שזורי אומר ריקועי והב ליפוי לבית קודש הקדשים בן עואי אומר שולחנין היו נוטלין אומן בשכרן וי"א להולאת דרכים פי" לאומו שהיו מוליכין אותם מעירן למקדש ובחוספתא אינו מביא דברי י"א כלל:

אינו מביא דברי ""א כלל:

תקלין חדתין

תקלין חדתין

ואינו אסור לר"י לקבל מכן אלא כשנותן להדיא
לבד"ה ה"י לרשב"ל: הן באין לר"ש. ולא קאמר

ה"ל דאין מקבלין אלא בשנחר יותן מעלוו להדיא

דאין מקבלין אלא בשנחר יותן מעלוו להדיא

דקאמר לא לכם ולנו משנתע דקאסר ליה שומפות

דקאמר לא לכם ולנו משנתע דקאסר ליה שומפות

כלל בין במחלה ודין בסוף: ר"א אר"ש שאל פיישית

בריש מכיולתין לישנא דשאל: מותב" ואלו חייבין

המכר בחורה הוא שקורין במשנה סלע שהוא שני

תקלא שקלים ולפי שבולם היו נותנים לשקלים החללים היו למדינה משבי שבולה היו לאל הפינור ואלו הפינור של של של בין כלותר

במים כרי שהם אינה מחליף: אצל לא כפנים כוי

משלי מקבלין לעד מחלים: אצל לא לפנים לו שלי משלי מקלים ליו מדים לו פשורים מן הקלבון: השוקל

משי כהן ע"י אשה כרי ששוקל סלע של לי "ל" כהן מ"י משל ל"י בסן מ"י שלו מלי שקל נית לפרוש

האים להשל בלותפי לתשפי של של ליכל לפרוש

בשי עמו בדלקתן והטעם דפטור בשוקל נחיי נושי

משום דהוא בפלות א דר"מ דלר"מ חייב מ"י מ"י

משום דהוא בפלות או הר"מ דלר"מ הי" מיי מ"י

משום דהוא בפלות מו הר"מ דלר"מ הל" מיי מ"י

משום דהוא בללות מו הסעורים מתחלים השקל ותיימם

ואט אלא מדת מסדות והוי הא מתלים השקל ונדיים לפידה לייו ולא אל שלם בימד וותונים כו בימד להחדש הלי של הלב בימד וותונים כו בימד להחדש היו מקלבון;

מיים היבור והיות להקדש ולכן שטורים מתלבון:

מיים היבור והיות להקדש ולכן שטורים מתלבון בימד והחדש היות היבור שביים להוא שלים של בימד וותונים כו בימד להחדש חייב

ב שהן חייבין בזה ובזה אינו אלא מדת מסידות והיי האי מתלית השקל ונתימתם האינו אלא מדת מסידות והיי האי מתלית השקל ונתימתם בותר היי היי וריים להקדש ולכן פעורים מתלית מקלפון אינו של היה לרין ליום חלי של אינו ביתר וריום להקדש ולכן פעורים מקלפון אינו הביתו. ההיינו שיש להם שקל אי שלם ציחד ונתימים כן ביתר להקדש חייב בקלפון אישל א' היה לרין ליום חלי שקל ונותנים להקדש הקלפון שהיי ולריכים להוסיף בעד המילוף: תמ"א ל" קלפונות. מפרש בגתרא המום שלע מו. פליגי אמוראי בגתרא מחלן התני לה גבל "הי מ"א דר"מ היי דס"ל ב" קלפונות בשוקל ע" וע"ית אי חיימת לותר מחלף באל אל קלפון א' סבר ר"מ ששקל שקל שלם שם שחא חייב ב" קלפונות. כלותר החייב ליתן להפון להפרי תובה השוקל שקל שלם שהוא חייב ב" קלפונות. כלותר החייב ליתן לקלפון להכי תודה ידמן להכרע לכל מתלית השקל קלפון האר"מ משם ששקלו מורה בק קלפון היה יחנו הייו שלא יוגרע לעולם מתחלית השקל שהיה ביתי משם ששקלו מורה בק קלפות חייב ליות ומיים מתובע של אש וא"ל כזה יתנו הייו שלא יוגרע לעולם מתחלית השקל שהיה ביתי ומכיל מתלית מקלח להכרע והכר חיוב ליות בתלים וק המוב של הייב בלפון דר"מ וחכ"א מדיק מעם החילוף רשות מום בלבון הר"מ וחכ"א מעום החילוף רשות של שקל שהיב ביתר הייב ליות לכן אל מוב של שקל שור בלבון הר"מ וחכ"א מתוכע של הפור ב" דינרין חייב. היי רד"מ מ"ל מיד מה"א לה"מ הוא למלים מום למייב מעטם החילוף ושות של הלא של מעום הליו היים לעו המליף הלא הוא להת"מ החיל הת"מ הוא להת"מ האל מהיים הלע והליף הלא מייב מעטם החילוף שלה של מוב לבן שות בהלף משל"מ ההם שלע המייב לולו הוא להת"מ הלה להת"ח מוב לבון המילף הל"ל בשני מתויב ב"ק או לותו מדין דיום מתולף הלדיה ה"י ביתו התוב בה החייב לות מדיק דתום האל ליתן המיו מולו הליו במוב במיוב בהוש בהיא ביה מושה בהלום לאו ולש"מ ההם שלו מום בלבון הלא מעשו החילוף הלדיה ה"י ביתו הוא לא ליתן היות של הלא הוא מתייב החיש ביה מתייב ב"ח המום בלבון הלא מעשום הלא חיים המום של היות מתייב ביתו בהום בהחיש ב"ח להוו מתויב ב"ח הלום להוו ה"דיה ה"ה מה של הוו של הייה המום בלבון המום הלבון שלו מום ול הוו של הייה המום של הייה להוו מום להיום המום בלבון המום הלא הוום להייה המום הלא ה"ה המום של היים להוום בל היים המום בלה הייב בל המייד ביתום להוום המום בהחיים בהחיים בלהוום הלה המום הלה הוום בלה היים להוום המום

[14] ומאיליהן הן באין לבר"ה (לכלי שרת) [2]מה עבר לה רשב"ל פתר לה ¹לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו רי 10 חזקיה א"ר סימון שאל מעתה "אין מקבלין מהן לאמת המים ולחומות העיר ומגדלותיה על שם לאמת המים ולחומות העיר ומגדלותיה על שם (שנאמר) ²ולכם אין חלק וגו' (אלו חייבין בקלבון תני ונואלו חייבין בקלבון אחד ר"מ אומר שני קולבנות מתניתא דר"מ דאמר ר"מ אע"פ שאין שקלו תורה קלבנו תורה סבר ר"מ במי ששקלו שלם שהוא פטור מהקלבון ידאמר) מתניתא דר"מ דאמר שהוא פשור מהקקבון ידאמר) מתניתא דרימ דאמר ר"מ כשם ששקלו תורה כך קלבנו תורה קסברי ר"מ בנותן שקלו שלם שהוא חייב בקלבון דאמרי רבי מאיר (4) כמין ממבע של אש הוציא הקב"ה מתחת כמא כבודו והראהו למשה ואמר לו (3) היתנו כזה יתנו: (4) נתן סלע ליטול שקל חייב שני קולבונות א"ר אלעזר דר"מ היא [ד] (דר"מ אמר אחד שקל א"ר אלעזר דר"מ היא ויו(דר"מ אמר אחד שקל שהוא נותן ואחד סלע שהוא נוטל) דתניא אלו חייבין בקלבון וכו' קלבון א' ור"מ אמר ב' קולבנות ^{סו}ומר רב ד"ה היא דאמר רבי מאיר אחד שקל שהוא נותן ואחד שקל שהוא נומן ואחד לדברי הורה [ה]על דעתיה דרב ג' קולבנות אינון אתא ר' ירמיה ר' שמואל בר רב יצחק בשם רב שלשה קולבנות אינון א' שקל שהוא נותן ואחד שקל שהוא נוטל (אחד לדבר תורה: האחין" והשותפין שחייבין בקלבון ופמורין ממעשר בהמה בשחלקו יחדרו ונשתתפו שחייבין במעשר בהמה ופטורים מן הקלבון בשלא חלקו אמר רבי" לעזר והן שחלקו גדיים כנגד תיישים ותיישים כנגד גדיים אבל אם חלקו גדיים כנגד גדיים ותיישים כנגד תיישים הוא חלקו משעה הראשונה א"ר יוחנן אפילו חלקו גדיים נגד גדיים ותיישים נגד תיישים הפלו ואקו גוים נגו גו המעשר כההוא דתנינן (ב)כלקוחות הן ופטורין מן המעשר כההוא דתנינן תמן הלקוח[©] ושניתן לו במתנה פטור ממעשר בחמה, [©]ר' חייא (ר' חזקיה) אמר רבי ירמי' בעי בחמה, י ולמה לית גן אמרין פעמים שהן חייבין בזה ובזה ופטמים

נוטל. וה"פ הגזבר לריך ליקח ממנו שני קלבונות אחד בשביל השקל שהוא מחזיר לו ואחד בשביל ישהו בשכל השקף שהוא נוחר בשכל ליתן להשלמיה. דברי הכל היא. אפילו לרבנן לריך ליתן שחי קולבונות אם נתן סלע ונטל שקל קלבון אחד מפני שלא שקל שקל האמור בחורה ואחד מהחלי שקל שלא שקל שקל האמור בחורה ואחד מהחלי שקל שמקבל מהגובר: ה"ג על דעסים דרב ג' קולבונום אינון אחד שקל שהוא נוסן וכו' ואחד לדבר סורה אסא ר' ירמיה וכו'. וה"פ לרב אליבא דר"מ בנתן סלע ונטל שקל חייב ג' קולבונות אחד לשקל שהוא טפל מנות אילו היה נוטל מהשלחני ואחד לשקל שהוח מוקל שהוח מותן אילו היה נוטל מהשלחני ואחד לשקל שהוח נוטל שאם מחליפו נוטל שלה מחלים ולהיך להוסיף על הלי שקל של לדבר תורה שהוא לריך להוסיף על הלי שקל של תורה. והרא"פ החליף הגרסאות והאריך בדברים תורה. עותנה. והגריסה שלפנינו עיקר: והן שחקון וביר. ללה לורך והגריסה שלפנינו עיקר: והן שחקון וכיר. והות דהוה השותפות שלחר תלוקה הירושה שותפר להיפטר ממעשר בהמה דוקה שחלקו הירושה לפי שוויה ולה לקת כל החד המתלה מן הבהמות שהיו בשעת מיתת אביהן דהשתא ליכא למימר חלקו דודמי בשעת מיחת אביהן היה מגיע לכל א חלקו דודמי בשעת מיחת אביהן היה מגיע לכל א חלי הגדיים וחלי המישים והשתא קנין הוא שקונה זה מזה והבהמות שישנן בשעת חלוקה פעורין ממעצר מטעם לקוח שהוא פעור והעתידין לבוא ממעשר משעם לקוח שהוא פעור והעתידין לבוא פטורין משום שותפות: היא חלקו משעה הראשונה. ושם ירושה עליהן וכשחזרו ונשחתפו הדרא לה שם תפיסת הבית כמעיהרא והבהמות שהיו בשעת חלוקה [אין] פטורין משום לקוח והעתידין לבוא חייבין דלאו כשותפין הן: **כלקוחום ה**ן. דאין ברירה והיו מעיקרא לקוחות והשתא שותפין: **כהא**י דסנינן סמן. בכרורות פרק עו: הלקות. או שנתן לו בתתנה: ופטורין ממעשר בהסב. איירי בשחלקו וכו' וכדפרישית בתתני': ולמה לים אנן אומרין. ארבעה דינים חלוקים בדבר: כזה וכזה. משנת אליהו

(ב) כלקוחות הן כדתנן הלוקח כו':

הגהות הגר"א [א] ה"ג ומאליהן הן באין לכלי שרת וכוי. ולא קאמר ר"ל דאין מקבלין אלא כשנכרי נותן מעלמו להדיא לבד"ה: [ב] מלות מה עבד לה נמחק ול"ל רשב"ל פתר לה וכו'. וה"פ רשב"ל הוכחתו מפשטא דקרא דקאמר לא לכם ולנו משמע דקאסר ליה שותפות כלל בין בתחלה בין בסוף: [ג] מן תני אלו חייבין וכו' עד פטור מהקלבון ל"ג וה"ג מאי טעמא דר"מ סבר ר"מ השוקל שקלו שלם שהוא מייני שני קלצותו לכל שלם שלם שהוא מייני שני קלצותו חורה כך קלצות חורה דמני רמ"א כמין קלצנו חורה דמני רמ"א כמין קיצנו חורה דמני רמ"א כמין קיצנו דן ה"ג אר"א דר"מ היא אחד של שלח אותן או לדבני היא מהר מורה ורב אמר ד"ה היא אחד שקל שהוא נותן ואחד שקל שהוא נוטל. ול"ג ואחד לדברי חורה. ועי׳ בספר תקלין חדתין ותמלא יעי בספר נתוכן להינון ותנונו פי' מרווח ע"פ ההגה"ה הנ"ל: [ה] ל"ל ע"ד דרב לר"מ וכו'. :ועיין בפי׳ ק״ע

והן שחלקו גדיים כנגד תיישים. ע" ש"ס דילן בכורות נו ועט"א דף כ"ה ע"ב ד"ה אתה חטים שבתקום פלוני וע" בתום" רי"ד קדושין יז ע"ב ודו"ק היטב ועי' עלמות יוסף שס:

גליון הש"ם

[ח] עי' תוס' מנחות דף כט ע"א ד"ה שלשה:

תורה אור השלם

1. ויאמר להם זרבבל וישוע

עודה דג 1. בין אומה בקר אומה לקהם אלהי השקנים הוא לקהם אלהי השקנים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובירון בירון ב כ. װְּלְּיְבֵּוּ בְּלְ יְּעְבֵּוּ בֵּלְ הַפְּּקָדִים מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקְּרֶשׁ עָשְׂרִים גַּרָה הַשֶּׁקֶל מַחֲצִית הַשָּׁקֶל תְּרוּמְה לַיִי: שמות ל יג

לריכין קלבון שיהא הכסף הנקי שבהם מחלית השקל: ה"ג אחד שקל שהוא נוסן ואחד שקל שהוא

ציון ירושלים

ו. ויאמר קיהם וְרְבָּלָב וְיְשׁרְּעָ וּשְׁאַר רְאשִׁי הָאָבות לִישְׁרְאַל לא לְבָם וְלְנוּ לְבָנות בַּיִת לֵאלֹחִינוּ בִּי אֲנְחָנוּ יְחָד נְבְּנָה לֵייְ אֱלֹחֵי יִשְׂרְאל כַּאֲשָׁר צְוְנוּ הַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פְּרָס: עזרא ד ג